

T.
Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01368-2/2019	
Érkezett: 2019 OKT 29.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 2 db	<i>lu'</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

IV/1368-1/2019. szám alatt van folyamatban a Kozma-Enyedi Ügyvédi Iroda (1097 Budapest, Gyáli út 15/B I. em. 29., képvis.: dr. Kozma-Enyedi Fanni ügyvéd, tel.: +36 70 944 4712, elektronikus elérhetőség: 19137731#cegkapu) által [REDACTED] (székhely [REDACTED] ké [REDACTED] Társaság vonatkozásában a korábban mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, a Kozma-Enyedi Ügyvédi Iroda (1097 Budapest, Gyáli út 15/B I. em. 29., képvis.: dr. Kozma-Enyedi Fanni ügyvéd, tel.: +36 70 944 4712, elektronikus elérhetőség: 19137731#cegkapu) útján az alábbi

hiánypótlást

terjesztjük elő, hivatkozással a 2019. szeptember 2. napján kelt IV/1368-1/2019 számú felhívására.

Mint ismeretes, a t. Alkotmánybíróság felhívott, hogy a benyújtott kérelmünket egészítsük akként, hogy kellő alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást adjunk elő a tekintetben, hogy a támadott bírói döntések miatt ellenétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, vagyis jelen esetben az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakkal.

Jelen ügyben a Társaságnak az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való joga arra figyelemmel sérült, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok teljes mértékben figyelmen kívül hagyták a fellebbezésben előadottakat, így a hatályos és vonatkozó jogszabályokat, miszerint a bejegyzésre, változásbejegyzésre a Társaság – és nem a tag vagy a taggyűlés – kérelme alapján van lehetőség, s így jogszabályellenesen került alkalmazásra a bejegyzést, változásbejegyzést elrendelő végzéssel szembeni fellebbezési tilalmat rögzítő Ctv. 65. § (1) bekezdése, melynek okán a Társaságtól elvonták az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát és így az alapjog sérelem beállt.

I. Előzmények

- 1.1 Mielőtt a jogi érvelésünket a hiánypótlási végzésben meghatározottak szerint részleteznénk, röviden ismételtelen előadni kívánjuk az ügy releváns előzményeit, mely a kialakult helyzethez vezetett.
- 1.2 A tárgyidőszakot megelőzően a Társaságnak korábban [REDACTED] volt az egyedüli tagja. 2017. május 25. napján üzletrész adásvételi szerződés került aláírásra, mely alapján 50%-os tulajdonos lett [REDACTED]. Az előbbiekkal egyidejűleg, a korábbi egyedüli ügyvezető [REDACTED] mellett az új tulajdonos is önálló aláírási joggal bíró ügyvezető lett. **Az előbbiek eredményeképpen a Társaságnak két egyenlő arányú tagja és két önálló aláírási joggal bíró ügyvezetője lett [REDACTED].** Az A/1/2019. október 22. szám alatt csatolt cégmásolat kiemelt részei alapján ez előbbiek megállapíthatóak.
- 1.3 Miután [REDACTED] a cég 50%-át megszerezte és önálló aláírási joggal rendelkező ügyvezető lett – álláspontunk szerint a cég működésének ellehetetlenítése és ezáltal számára kedvező alkupozíció elérése érdekében – megpróbálta [REDACTED] tagot és ügyvezetőt ellehetetleníteni.

- 1.4 [redacted] időközben a Ptk. 3:30. § (3) bekezdése alapján **képviseleti joggal ruházta fel többek között [redacted] munkavállalókat**, annak érdekében, hogy a Társaság képviselete biztosítva legyen. A munkavállalók bejegyzését a melléklet cégmásolat 13/10 és 13/11-es számú rubrikája tartalmazza, mely alapján az előző munkavállalók 2018. szeptember 5.napi hatállyal képviseleti joggal rendelkeznek.
- 1.5 [redacted] ugyanakkor folytatta a „megkezdett munkát”, melynek része volt a megalapozatlan büntetőjogi feljelentés megtétele, továbbá, hogy a 2018. szeptember 12-i taggyűlésen [redacted] ügyvezető visszahívását is kezdeményezte, mely indítvány eredménnyel is járt, mivel [redacted] a Ptk 3:19. § (2) bekezdés f) pont alapján nem is szavazhatott. Az előbbivel egyidejűleg [redacted] nem tehetett mást, minthogy [redacted] ügyvezetőt visszahívta. A taggyűlés eredményeképpen a **Társaságnak 2018. szeptember 12-ével nem maradt ügyvezetője, képviseletét csak a fentebb kinevezett két munkavállaló biztosította**. Az ügyvezetők visszahívása és képviseleti joguknak megszűnése a mellékelt cégmásolat 13/7 és 13/8 számú rubrikái alapján állapítható meg.
- 1.6 [redacted] i eredménnyel ugyanakkor nem volt elégedett, mivel nem tudta elérni a Társaság működésének ellehetetlenítését, a korábban kinevezett két munkavállaló a Társaság működését ideiglenesen biztosítani tudta.
- [redacted] munkájának „befejezéseként” – immár a Cégbíróság által - ismerten összehívta a taggyűlést azzal a látszattal, hogy azon új ügyvezetőt akar választatni. Az előbbiekkal szemben, a Cégbíróság által meg nem határozott napi rendi pontként – ügyvédi támogatás mellett - **„felmondott” a taggyűlésen a munkavállalóknak** (valamiért úgy gondolta, hogy a taggyűlés - és nem a munkáltatói jogokat gyakorló személy - felmondhat, mely kérdésben egyébként Rácz Lászlót nem is engedte szavazni), **ezáltal megpróbálva megszüntetni a képviseleti jogukat**.
- 1.7 És most **következik a végjáték**, mely ügyünk szempontjából is releváns:

[redacted] Társaság működését csak úgy tudta teljesen ellehetetleníteni, hogy a fenti munkavállalók képviseleti jogát törli is a cégjegyzékből. Ezt jogi képviselőjével úgy oldották meg, hogy [redacted] **mint tag (sic!) adott meghatalmazást a jogi képviselőjének** – hiszen ügyvezető nem is volt – és a jogi képviselő ezen meghatalmazással kérte állítólag a „Társaság nevében” a munkavállaló képviselők képviseleti jogának törlését a cégnyilvántartásból. **Tehát nem a Társaság adott meghatalmazást – mert képviselő hiányában az nem is adhatott –, hanem egyik tagja, így a kérelem nem is a Társaságtól származott.**

Csak záróielben jegyeznénk meg, hogy meghatalmazásból egyértelműen kitűnik, hogy [redacted] adja a meghatalmazást [redacted] ugyanakkor azt – helyesen – mint magánszemély írja alá. Önmagában már a nem cégszerű aláírásból is következik, hogy a meghatalmazás nem lehet szabályos, melyet mind az eljáró ügyvédnek – lévén, hogy változásbejegyzési kérelem benyújtásakor a formanyomtatványon keresztül nyilatkozik arról, hogy „a kérelemhez csatolt (mellékletek), és a fent megnevezett, a kérelem mellékletét nem képező okiratok törvényességi szempontú vizsgálatát elvégezte” –, mind az eljáró cégbíróságnak észlelnie kellett volna és ennek megfelelően eljárnia.

Az előbbiekb bizonyítására csatoljuk A/2/2019. október 22. szám alatt a [redacted]

1.8 probléma tehát itt van

Az előzőeket követően – a fenti nyilvánvaló nyomás miatt, és mert a Társaság működésképtelensége esetén több száz ember megélhetése forogott kockán – [REDACTED] nem tehetett mást, mint 2019. március 13-án – [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] által meghatározott áron – megvásárolta [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] üzletrészét. Az előbbiek eredményeképpen [REDACTED] Társaság 100%-os tagja lett és magát ismételtelen kizárólagos ügyvezetőnek választotta meg. Az előbbieket igazolják a csatolt cégmásolat 13/14 és 1/12 rubrikái.

[REDACTED] a fentiek szerinti ügyvezetői minőségében került abban a helyzetbe, hogy az eljárás tárgyát képező határozatot, immár a Társaság nevében még határidőben fellebbezéssel, jogosan megtámadja – mivel a kérelem Társaságtól származó meghatalmazás hiányában nem a Társaság által került benyújtásra – és ezen fellebbezés került visszautasításra mind első-, mind másodfokon. **Ez a sérelem ténybeli alapja.**

A fenti tényállás tisztázását követően, mindenekelőtt szeretnénk rögzíteni, hogy álláspontunk szerint mi lenne – illetve lett volna – a jogalkotói szándékra és az Alaptörvényre figyelemmel a Ctv. 65. § (1) bekezdésében foglalt jogorvoslati jog korlátozásának a helyes értelmezése.

II. „Nem a Társaságtól származó kérelemnek helyt adó végzés”

2.1 Ahogy arra már az alkotmányjogi panaszunkban is hivatkoztunk – azt változatlanul fenntartva – álláspontunk szerint jelen esetben a Ctv. 65. § (1) bekezdésének, valamint a Ctv. 33. § (1)-(2) bekezdéseinek együttes olvasata és alkalmazása adja meg a helyes értelmezést és egyúttal az első- és másodfokon eljáró bíróságok Alaptörvény-ellenes jogalkalmazásának megalapozottságát.

2.2 A Ctv. 65. § (1) bekezdés első mondata rögzíti:

A kérelemnek helyt adó cégbejegyzési (változásbejegyzési) végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

A jogszabályhely tehát a jogorvoslathoz való jogot a kérelemnek helyt adó végzések tekintetében korlátozza.

Ahhoz, hogy bizonyosságot kapjunk arról, hogy ezek pontosan mely végzések, azt kell megvizsgálni, hogy mit tekinthetünk kérelemnek helyt adó végzésnek, s hogy ebben a kontextusban mi az a „kérelem”.

2.3 A Ctv. 1. § (1) bekezdés a) pontja – a cégbíróság feladatainak körében – meghatározza, hogy

*A törvényszék mint cégbíróság (a továbbiakban: cégbíróság) feladata a **cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás lefolytatása** és a **kérelemnek helyt adó végzés esetén, illetve e törvényben meghatározott esetekben hivatalból is, a cégre vonatkozó adat, jog, valamint tény (a továbbiakban: **adat**) cégjegyzékbe történő bejegyzése, illetve törlése,***

A Ctv. 33. § (1) bekezdése rögzíti, hogy

A cég adatainak a cégjegyzékbe történő bejegyzése - ha törvény eltérően nem rendelkezik - kérelemre történik.

Ugyan a törvény a „kérelmet” nem határozza meg konkrétan, ugyanakkor a fenti jogszabályhelyből annak funkciója kikövetkeztethető: a kérelem – a cég adatainak változásához kapcsolódó cégbejegyzési vagy változásbejegyzési eljárás vonatkozásában – a cég adatoknak a cégjegyzékbe történő bejegyzésének vagy éppen azok törlésének az egyik eszköze.

Megállapítható továbbá az is, hogy annak címzettje – s lévén, hogy a kérelemnek helyt adás esetén a változásokat neki kell átvezetnie, így kvázi kötelezettje is – a cégbíróság.

Előzőeken túl a Ctv. 33. § (2) bekezdése ad iránymutatást a kérelem meghatározása tekintetében, mikor akként rendelkezik, hogy

A cégbejegyzésre (változásbejegyzésre) irányuló kérelmet a cég képviselője jogi képviselő útján köteles előterjeszteni.

A Ctv. 33. § (2) bekezdése tehát azt határozza meg, hogy ki terjesztheti elő kérelmet, vagyis ki lehet „fél” az eljárásban. A helyzet a nemperes világban ugyanolyan, mint amikor a peres világban a Pp. meghatározza, hogy ki – és esetleg – ki ellen indíthat pert (aktív perbeli legitimáció). Érdekes helyzet is állna elő, amennyiben megengednénk, hogy pl. az anyós indítson pert a lány gyermeke és annak férje házasságának a felbontására...

A hivatkozott jogszabályhelyekből tehát az következik, hogy a kérelem – a cég adatainak változásához kapcsolódó cégbejegyzési vagy változásbejegyzési eljárás vonatkozásában – nem más, mint a

- a cégbírósághoz címzett
- cég képviselője által – jogi képviselő útján - előterjesztett
- cég adatainak bejegyzését vagy törlését szolgáló
- eljárásjogi eszköz

Amennyiben a kérelmet – figyelemmel a Ctv. 33. § (2) bekezdésére – nem a cég képviselője – vagyis annak vezető tisztségviselője – terjeszti elő, úgy álláspontom szerint nem beszélhetünk a Ctv. szerinti kérelemről. Ha pedig nincsen ilyen kérelem, akkor fogalmilag kizárt a „kérelemnek helyt adó végzés” is.

2.4 Mint ismeretes, a Ctv. 65. § (1) bekezdése a jogorvoslathoz való jogot a kérelemnek helyt adó cégbejegyzési (változásbejegyzési) végzések tekintetében korlátozza a jogalkotó.

Jelen esetben azonban – elsődleges álláspontunk szerint – nincsen a Ctv. szerinti, változásbejegyzésre irányuló kérelem – mivel kérelemről e körben csak a cég képviselője által előterjesztett kérelem esetén beszélhetnénk –, így nincsen a kérelemnek helyt adó végzés sem, vagyis a jogorvoslati jog korlátozása nem terjed ki a Társaságra.

A helyes értelmezés szerint tehát, a nem a cég képviselőjétől származó kérelem, nem minősül kérelemnek, s mint ilyen nem beszélhetünk kérelemnek helyt adó végzésről sem, amiből egyenes következik, hogy van helye fellebbezésnek az ilyen végzésekkel szemben.

Előzőek alapján pedig nem kérdéses módon sérült a Társaságnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való joga.

III. Jogorvoslat a „nem kérelmező” kérelmére hozott bejegyző határozattal szemben

3.1 Abban a nem várt esetben amennyiben a t. Alkotmánybíróság az II. pontban kifejtetteket nem osztaná, úgy az alábbiak adjuk elő.

Fenntartjuk azon álláspontunkat, hogy a kérelmet minden esetben a cég képviselőjének kell előterjesztenie és csakis ebben az esetben beszélhetünk a cégbejegyzési, illetve változásbejegyzési eljárás alapjául szolgáló kérelemről. Ugyanakkor, amennyiben a t. Alkotmánybíróság arra az álláspontra helyezkedne, hogy a nem az arra jogosulttól származó kérelem, eljárásjogi funkciójának betöltésére ettől függetlenül alkalmas és az kérelemként értelmezendő, úgy a Ctv. 65. § (1) bekezdésében foglalt, jogorvoslati jogot korlátozó rendelkezés jelen esetben nem érvényesülhet, minthogy a kérelmet nem a Társaság nyújtotta be, így a Társaság jogorvoslati joga nem korlátozható, illetve azt nem lehetett volna korlátozni.

- 3.2 Az első- és másodfokon eljáró Bíróságok a Ctv. 65. § (1) bekezdése értelmezése álláspontunk szerint a jogi non-sense kategóriájába esik, melyet az alábbi példán keresztül kívánunk bemutatni:

A MOL Nyrt. részvényese, tulajdonosa, Marika néni, tisztségéből felmentve, visszahívja a MOL Nyrt. vezérigazgatóját, majd, mint részvényes és mint a legfőbb szerv, a közgyűlés szavazati joggal rendelkező résztvevője, megbízást ad jogi képviselőjének, hogy a határozata szerinti változásbejegyzési iránti eljárást és így a MOL Nyrt. vezérigazgatójának a cégjegyzékből való törlését kezdeményezze.

A cégbíróság a változásbejegyzést jogellenesen bejegyzi.

Figyelemmel elsődlegesen arra, hogy a Ctv. 65. § (1) bekezdés második mondatában rögzített utóperben felperes csak az ügyész és az lehet, akire nézve a végzés rendelkezést tartalmaz, másodlagosan pedig arra, hogy az alperese a pernek minden esetben a Társaság, **ennél fogva** – követve az első- és a másodfokú bíróság értelmezését – a Társaságnak semmilyen jogorvoslati lehetősége nem lenne arra, hogy a nyilvánvalóan törvényellenes kérelmet előterjesztő és ily módon annak törvényellenes helyt adó végzéssel szemben fellépjen. (de még ha valamilyen eljárásjogi bravúr alapján az utóper megindítható is lenne, úgy az évekig tartó pereskedés nem minősülhetne „hatékony” jogorvoslatnak).

Mindezt azért tartottuk fontosnak előadni, hogy érzékeltsük a t. Alkotmánybírósággal, hogy az első- és a másodfokú bíróság teljes mértékben Alaptörvény-ellenesen értelmezi a Ctv. 65. § (1) bekezdésének első fordulatót, az ugyanis semmiképpen sem vonatkozhat a kérelmet előterjesztőkön kívüli személyekre.

- 3.3 Álláspontunk szerint a Ctv. 65. § (1) bekezdése azon a feltételezésen alapszik, hogy cégbejegyzési, vagy változásbejegyzési kérelmet csak és kizárólag a cég – képviselője útján – terjeszt elő. Amennyiben ez így van – és valóban a cég terjeszti elő a kérelmet – úgy a Ctv. 65. § (1) bekezdése szerinti jogorvoslati jog korlátozásának nyilvánvalóan helye lehet, hiszen ez esetben – a cég vonatkozásában – nem is beszélhetünk sérelemről, lévén, hogy a kérelmének megfelelően bírálta el a cégbíróság a kérelmét, s amennyiben nincsen sérelem, úgy nincs mit orvosolni.

Az előzőekből a contrario következik azonban, hogyha nem a cégtől származik a cégbejegyzési, változásbejegyzési iránti kérelem és annak alapján a változás nyilvánvalóan jogellenesen, de bejegyzésre kerül, úgy a céggel szembeni jogorvoslat kizárása oda vezet, hogy egy jogi személy érdekével, akaratával ellentétes döntéssel szemben nem tud fellépni, nincsen lehetősége jogorvoslatra, s mint ilyen sérül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslatához való joga.

IV. Vonatkozó és irányadó Alkotmánybírósági határozatok

4.1 12/2015. (V.14.) AB határozat

Mint ismeretes a döntés során a t. Alkotmánybíróság többek között az alábbiak állapította meg:

„[31] 5. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a Ket. ügyfél definíciójának célja az, hogy a közigazgatási eljárásban mindenki, akinek jogát, jogos érdekét az ügy érinti, érvényesíthesse ezzel kapcsolatos igényeit. A Ket. 15. § (1) bekezdése ezért rugalmas megfogalmazású, és ahelyett, hogy valamilyen taxatív felsorolást alkalmazna, csak annyit mond ki, hogy az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet tekintendő ügyfélnek - egyebek között -, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti. A Ket. főszabályát egészíti ki a törvény 15. § (3) bekezdése, melynek értelmében törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek körét, akik az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek; a (8) bekezdés szerint pedig az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfélen kívüli ügyféli jogállást megtagadó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye. Ez utóbbi szabályra tekintettel kérte az indítványozó - mint az eljárás megindítására kérelmet benyújtó ügyfélen kívüli személy - ügyféli minőségének elismerését a jelen ügyben. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével nem fér össze a Ket. 15. § (8) bekezdés olyan - a jelen ügyben a hatóságok, valamint a bíróság által is alkalmazott - értelmezése, amely szerint az ügyféli minőség megtagadható olyan személytől, akinek a konkrét ügyben megállapítható az érintettsége. Ezért az Alkotmánybíróság alkotmányos követelményként megállapítja, hogy e rendelkezés alkalmazása során a telekalakítási eljárással érintett telekkel közvetlenül szomszédos telek tulajdonosát is ügyfélnek kell tekinteni.”

A hivatkozott, 12/2015. (V.14.) AB határozat egyértelműen rögzíti azon értelmezés Alaptörvény-ellenességét, hogy olyan személytől, aki egy adott ügyben érintett, annak az ügyféli minősége megtagadható lenne.

Az Alkotmánybíróság kiemelni és egyúttal megerősíti azon értelmezést, miszerint az ügyfelet – s így a konkrét ügyben való érintettséget – mindig, **minden esetben értelmezni kell. Az előbbi értelmezést pedig – a konkrét esetet vizsgálva – az Alkotmánybíróságnak is el kell végeznie. Jelen esetben – a jogorvoslati joghoz való jog sérelme „előkérdése” tekintetében – az Alkotmánybíróság konkrétan vizsgálta, hogy az érintett telekkel közvetlenül szomszédos telek tulajdonosa ügyfélnek minősül-e?**

A mi esetünkben ez azt jelenti, hogy vizsgálni kell, hogy ténylegesen a „kérelem” a Társaságnak tudható-e be, az tőle származik-e?

Álláspontunk szerint, a Társaság érintettsége egyébként sem lehet kérdéses a jogorvoslat benyújtása szempontjából. A támadott bejegyző végzések ugyanis a Társaság jogát, jogos érdekét érinti, a Társaság törvényes képviselőjére vonatkoznak. Amennyiben pedig a Társaság érintett, úgy rendelkezik az érintetteket megillető jogosultsággal, pl.: a jogorvoslathoz való joggal.

Minden ezzel ellentétes értelmezés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben meghatározott jogorvoslathoz való jogát.

„[24] A kényszeregyezés természetéből adódóan az adósságrendezési eljárást befejező bírói végzés az egyezséghez hozzá nem járuló hitelezőkre jogszerű eljárást követően is kedvezőtlen következményekkel járhat, bizonyos hányaduk gazdasági érdekeit sértheti. A kényszeregyezés során érdeksérelmet elszenvedő felek azon jogának korlátozása tehát, hogy - jogszerű eljárás során született - az egyezséget befejező bírói végzés tartalmát vitató jogorvoslattal éljenek, alkotmányosan indokolt lehet. Mindamellet a **bírói döntés elleni fellebbezés teljes kizárása annak a lehetőségétől is megfosztja a feleket, hogy az eljárást befejező végzés törvényessége tekintetében,** illetve a Har. által előírt **formai követelmények megsértése esetén éljenek rendes jogorvoslattal a határozat ellen.**

[25] Jelen ügy vonatkozásában a fellebbezés teljes kizárása ugyanakkor e jogkorlátozás olyan mértékű kiterjesztése, ami még az önkormányzatok működőképességének sajátosságaira való hivatkozással sem indokolható, és az **egyezséghez hozzá nem járuló hitelezők védelme tekintetében e személyi kört a hatékony jogorvoslat lehetőségétől fosztja meg**. A jogorvoslatihoz való jog - mint alapvető jog - csak a rendes jogorvoslatra vonatkozik, a rendkívüli jogorvoslat a rendes jogorvoslaton túlmutató többletlehetőség, amelynek léte e konkrét ügyben nem azonosítható az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslatihoz való joggal. Jelen ügyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság indítványozta a támadott jogszabályhely alaptörvény-ellenességének megállapítását. **Az a körülmény tehát, hogy bizonyos feltételek mellett az eljárást befejező bírói végzés ellen felülvizsgálati kérelemnek lehet helye, szintén nem jelenti feltétlenül azt, hogy rendkívüli jogorvoslat keretében hatékony jogorvoslati lehetőség állna a felek rendelkezésére.**

[26] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Har. hatálya alá tartozó adósságrendezési eljárás keretében az eljárást befejező bírói végzés elleni fellebbezés teljes kizárása aránytalan mértékű sérelmet idéz elő a jogorvoslatihoz való jog tekintetében.”

Jól látható a fenti AB határozatból, hogy a t. Alkotmánybíróság is amellett foglal állást, hogy Alaptörvény-ellenes olyan esetekben a jogorvoslati jog kizárása ahol az érintett, aki az adott döntéshez nem járult hozzá, még az eljárás törvényessége tekintetében sem élhet jogorvoslati jogával.

A konkrét esetben pontosan ugyanez történt. A Solti Szabolcs János, mint tag által előterjesztett kérelem törvénytelen volt, az nem felelt meg a hatályos Ctv. 33. § (2) bekezdésének, melyre figyelemmel el kellett volna utasítani a kérelmet. A Társaság a döntéshez nem járult hozzá, képviselő hiányában ez egyébként fogalmilag kizárt lett volna...

Ezt – vagyis a bejegyző végzés jogsértő voltát –, maga a Győri Ítéltábla sem vitatta (II. fokú végzés 3. oldal 4. bekezdés), csupán helytelen jogértelmezés következtében arra jutott, hogy a Ctv. 65. § (1) bekezdése akként értelmezendő, hogy – a kérelem Társaságtól származó mivoltát nem kell vizsgálni, így bárkitől származó – kérelemnek helyt adó végzéssel szemben senki nem élhet fellebbezéssel, ezzel sérült a Társaság Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslatihoz való joga.

4.3 18/2017. (VII.18.) AB határozat

„[22] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza: nem feladata annak kiderítése, valójában melyik ítéletet melyik tértivevénnyel és melyik napon kézbesítették az indítványozó jogi képviselőjének, és mikor indult a fellebbezési határidő a két ügyben. Az Alkotmánybíróságra tartozó kérdés azonban annak megítélése, hogy ha valamely hiba folytán, különösen, ha ez a hiba visszavezethető a bíróság tévedésére, nem állapítható meg egyértelműen a jogorvoslati határidő kezdete és ezáltal a vége sem, akkor ennek hátrányos következményei a félre háríthatóak-e, vagyis megfosztható-e a törvényben meghatározott feltételekkel gyakorolható jogorvoslati jogától.

[23] (...) Ezért, ha a fél a **bíróság szabálytalan eljárása miatt kerül abba a helyzetbe, hogy a fellebbezési határidő megtartása vagy meg nem tartása megalapozottan nem dönthető el, ennek hátrányos jogkövetkezményeit nem lehet a fellebbező félre terhelni,** vagyis alapos indok nélkül a jogorvoslathoz való jogától nem fosztható meg.

[24] (...) Nem vizsgálta meg, de nem is vette számításba az indítványozó azon érvelését, hogy egy másik ügyben ugyanakkor a jogi képviselőnek ugyanolyan szám alatt kézbesítettek egy másik ítéletet. Úgy hárította az eljáró bíróság az elkészttség jogkövetkezményeit az indítványozóra, hogy az ügyszámnak az ítéleten és a tértivevényen való elírásából fakadó beazonosítási nehézséget nem vette figyelembe, az ezzel kapcsolatos indítványozói érveléssel nem foglalkozott. Mindezzel pedig megsértette az indítványozó jogorvoslathoz való alapjogát.

[25] (...) Az Alkotmánybíróság ennek a ténymegállapításnak a helyességét az alkotmányjogi panaszban előadottak és a bírósági iratok alapján azért kérdőjelezte meg, mert az **Alkotmánybíróság megítélése szerint a bíróság a fellebbezés elutasításáról a közvetlen alapjogi vonatkozás figyelembevétel nélkül határozott, és az indítványozó érvelésére nem válaszolt.** (...)”

Jól látszik az előzőekben ismertetett AB határozatból, hogy

(ad1) amennyiben a bíróságok szabálytalan eljárása miatt kerül hátrányos helyzetbe a fél, úgy ezen hátrányt nem lehet a terhére értékelni, vagyis az első fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék Cégbíróságának azon „szabálytalanságát”, miszerint tévesen értelmezte a Ctv. 65. § (1) bekezdését – továbbá nem vizsgálta, hogy a kérelem valóban a Társaságtól származik – és ezzel kizárta a Társaságot fellebbezési jogából, a Győri Ítéltábla nem értékelhette volna a Társaság terhére és a helyes eljárás az lett volna, ha erre tekintettel a Társaság fellebbezési kérelmének helyt ad.

(ad2) önmagában az is Alaptörvény-ellenes, hogy az elsőfokú- és a másodfokú bíróság a Társaság érvelését tulajdonképpen teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, arra semmilyen szinten nem reagált, s kizárólag – a téves jogértelmezéséből adódó – eljárásjogi kifogásokra hivatkozással elutasította a Társaság fellebbezését. Az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha figyelembe veszi az érvelésünket, és még ha arra a következtetésre is jut, hogy az nem helytálló, érdemben bírálja el a Társaság fellebbezését.

Összefoglalóan tehát a t. Alkotmánybíróság gyakorlatából is jól látszik, hogy

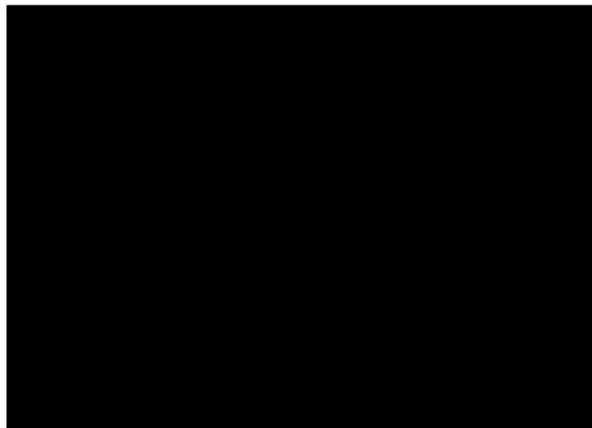
- mindenkinek, akinek az adott ügy jogát, vagy jogos érdekét sérti biztosítani kell a jogorvoslatot;
- amennyiben valakit egy adott döntés érint és ahhoz nem járult hozzá, úgy a jogorvoslati jogának az olyan mértékű korlátozása, mely a döntés törvényességének kérdésében, vagy a formai követelmények megsértése esetén sem biztosítja a rendes jogorvoslathoz való jogot, az Alaptörvény-ellenesnek tekintethető és sérti a fél jogorvoslathoz való alapjogát;
- a bíróság szabálytalan eljárása miatt hátrányos jogkövetkezményeket nem lehet a fellebbező fél terhére értékelni;
- a fellebbezés elbírálása során nem lehet figyelmen kívül hagyni a fellebbező fél által felhozott érveket, levezetések, arra az eljáró bíróságoknak reflektálni, válaszolni kell, az ezek hiányában meghozott döntések esetében a jogorvoslati jog sérelme megállapítható.

IV. Eljárásjogi nyilatkozatok

Előzőek, valamint a korábban benyújtott alkotmányjogi panaszunkban foglaltakra figyelemmel kérjük, hogy kérelmünknek megfelelő döntést hozni szíveskedjen.

Budapest, 2019. október 22.

Melléletek:

A/1/2019. október 22. számú melléklet – cégmásolat

A/2/2019. október 22. számú melléklet – 2019. március 13. napján kelt meghatalmazás